

Говор на Амбасадорот на САД, Филип Рикер, Гостивар, 1 јули 2009.

Директоре Саити и почитувани гости,

Чест ми е што сум денес овде да ја примам оваа награда во името на Соединетите Американски Држави. Ние сме многу задоволни со успешната соработка со Центарот за Пермакултура и Мироградба (PPC). Нашата соработка трае повеќе години во рамките на 10 годишнината која ја прославувате денеска и се надевам дека ќе продолжи и во иднина.

Соединетите Држави знаат колку е важно граѓанското општество во една демократија и затоа ние работиме на зајакнување на невладините организации во Македонија. На неодамнешните избори, ние работевме заедно со Центарот за Пермакултура и други организации, со цел на гласачите да им се објаснат нивните права, како и процедурите кои треба да ги следат на денот на изборите. Веруваме дека овој напор придонесе кон успешни избори на кои бевме сведоци пролетва и би сакал да им се заблагодарам на сите наши партнери за нивната работа на оваа поле.

Друго поле на кое ние работиме заедно со Центарот за Пермакултура и други случни организации е зачувување на животната средина во оваа убава земја. Знам дека Peace Corps испратија доброволец овде во Гостивар кој се фокусираше на оваа задача и дека Пермакултура им држеше предавања на ученици колку е важно да се грижиме за природата околу нас.

Би сакал да го употребам овој пример за наша соработка за да потенцирам дека секој од нас, како граѓанин на овој свет е одговорен, со своите активности, да го направи светот подобро место за живеење. Можеби еден од начините е да работи за организација како што е Центарот за Пермакултура, која се фокусира на градење на капацитетите на граѓаните, или пак можеби тоа е едноставно грижата за градот во кој живееме преку одржување на неговата чистота и грижејќи се за граѓаните. Секоја од овие работи придонесува за подобрување на светот во кој живееме и дава одличен пример за идните генерации. Се плашам дека често паѓаме во замката на чекање другите да направат нешто наместо да превземеме акција самите. На пример, во Македонија, постојано слушам како луѓето чекаат владата да ги реши нивните проблеми – да го исчисти нивното соседство, да ги вработи, да им помогне на децата во невоља. Ако само седиме и ја чекаме владата или другите да ги решат нашите проблеми, едно нешто кое е сигурно е дека ние сме оставени на милост на одлуката на некој друг и најверојатно нема да бидеме задоволни со резултатите.

Мојот говор денеска пред вас се случува само неколку дена пред прославата на 233 годишнината од Декларацијата за независност на мојата држава. На 4 јули, во 1776 година, 56 луѓе одбраа да се посветат себеси, и оние кои тие ги претставуваат, на остварување на правата на живот, слобода и среќа. Тие избраа да ја посветат новата нација и нејзините луѓе на оние идеали кои сега се познати низ целиот свет. Ако тие прифателе статус кво и чекале некој друг да превземе акција, можеби Британскиот амбасадор ќе беше денеска овде да ја прими наградата. Британците се драги пријатели на Соединетите Држави, но мило ми е дека во 1776 тие луѓе имале храброст да делуваат наместо да чекаат. Јас знам дека ќе го следам нивниот пример за да го подобрам светот во кој живеам и се надевам дека ќе ми се придружите во мојата мисија.

Благодарам.